

บทที่ 5

วิวัฒนาการของวรรณคดีอังกฤษและวรรณคดีอเมริกัน

การมีความรู้พอสมควรว่า วรรณคดีอังกฤษและวรรณคดีอเมริกัน มีความเป็นมาอย่างไรและประกอบด้วยงานประพันธ์สำคัญ ๆ อะไรบ้าง จะช่วยให้นักศึกษามองเห็นขอบข่ายของวรรณคดีอังกฤษและวรรณคดีอเมริกัน นี่เป็นการรู้จักวรรณคดีอังกฤษและวรรณคดีอเมริกันในลักษณะกว้าง ๆ โดยย่อ (bird's eye view) ซึ่งเป็นการเตรียมที่มีประโยชน์ต่อการเข้าใจวรรณกรรมอังกฤษและวรรณกรรมอเมริกันแต่ละชั้นที่จะศึกษาในภายหน้า

วรรณคดีอังกฤษ — สมัยต่าง ๆ และวรรณกรรมที่สำคัญ

วรรณคดีอังกฤษมีประวัติย้อนหลังไปจนถึงคริสตศตวรรษที่ 5 ได้เติบโตและเปลี่ยนแปลงเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ความเปลี่ยนแปลงนี้ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากความเปลี่ยนแปลงของสังคมอังกฤษ การบรรยายลักษณะและความเปลี่ยนแปลงของวรรณคดีอังกฤษจึงจำต้องกล่าวถึงลักษณะของสังคมอังกฤษของแต่ละยุคประกอบกันไป

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในวรรณคดีอังกฤษนั้น บางครั้งเป็นไปอย่างมากมาย จนทำให้วรรณคดีอังกฤษมีลักษณะแตกต่างกันออกไปเป็นตอน ๆ ทั้งหมดมี 8 ตอนด้วยกัน

1. สมัยแองโกล-แซกซัน

The Anglo-Saxon Period

พวกแองเกิล (Angles) และพวกแซกซัน (Saxons) ได้เข้ามาครอบครองดินแดนซึ่งต่อมากลายเป็นประเทศอังกฤษ ตั้งแต่ประมาณปี ค.ศ. 449 และมีอิทธิพลอยู่ในดินแดนนี้จนถึง

ประมาณปี ค.ศ. 1066 วัฒนธรรมของชาวอังกฤษในยุคนี้ เรียกได้ว่าเป็นวัฒนธรรมแองโกล-แซกเซียน

พวกแองเกิลและพวกแซกเซียนได้นำวัฒนธรรมของพวกตนคิดตัวมาจากมาตุภูมิ อันเป็นดินแดนยุโรปตอนเหนือแถบที่เป็นที่ตั้งของประเทศเดนมาร์ค (Denmark) ในปัจจุบัน

วัฒนธรรมของพวกแองโกล-แซกเซียนเป็นไปในรูปที่เราสังเกตได้จากพงศาวดารคำกลอน (epic) ชื่อ *Beowulf* สังคมประกอบด้วยกษัตริย์ (king) หัวหน้าชั้นรอง (thanes) บุคคลชั้นสูง (athelings) แล้วจึงถึงชนชั้นสามัญ อันได้แก่ชาวนา (farmers) และชาวปศุสัตว์ (cattlemen)

การปกครองเป็นไปในแบบประชาธิปไตย กษัตริย์และแม่ทัพเป็นตำแหน่งเลือกตั้ง มีการประชุมออกเสียงลงคะแนนในกิจการสำคัญของชาติ

ในด้านศาสนา พวกแองโกล-แซกเซียนนับถือเทพเจ้าโอดิน (Odin) และเทพอื่น เช่น เทพแห่งสงคราม เทพแห่งความรัก และเทพแห่งพายุ

ในด้านอุปนิสัย พวกแองโกล-แซกเซียนมีนิสัยซื่อตรง เปิดเผยมักรักความสัตย์ จงรักภักดี ต่อหัวหน้าและซื่อสัตย์ต่อมิตร กล้าหาญแต่ก็มีอารมณ์เศร้า

พวกแองโกล-แซกเซียน เชิดชูความอดทนและนิยมการต่อสู้ ชอบการกีฬาที่ต้องใช้ศิลปะการต่อสู้และความอดทน นิยมการใช้กำลังแบบมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

ในยามสงคราม พวกแองโกล-แซกเซียน กล้าหาญ รักพวกพ้อง ไม่ทอดทิ้งกัน แต่หึงหวงโหดต่อศัตรู

การหย่อนใจหลังการล่าสัตว์หรือการรบของพวกแองโกล-แซกเซียน คือการเลี้ยงในห้องโถง ผู้ร่วมงานใช้มีดตัดเนื้อสัตว์ที่ย่างทั้งตัวออกมาเป็นชิ้นโต ๆ แล้วกัดกินตามถนัด ในเวลาเดียวกัน จะมีกวี (poet) หรือนักร้อง (singer) ขับบทกวีให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้ร่วมงาน

วรรณกรรมอังกฤษยุคแองโกล-แซกเซียน ได้แก่บทกวีนิพนธ์ที่ขับขานตามงานเลี้ยง ดังกล่าวมานี้

เนื้อเรื่องของบทกวีเหล่านี้ มักจะเป็นเรื่องการผจญภัยของวีรบุรุษ นิยายเรื่องการเดินทางของ *สัจญอร์กวี (troubador)* บทเพลงสรรเสริญเทพแห่งฤดูเก็บเกี่ยว และบทเพลงปริศนา

ภาษาที่ใช้แต่งคำประพันธ์พวกนี้ เป็นภาษาอังกฤษโบราณ (Old English) ซึ่งแตกต่างจากภาษาอังกฤษปัจจุบัน (Modern English) มาก ทั้งในด้านเสียง ลักษณะตัวอักษร ไวยากรณ์และคำศัพท์

ลักษณะคำประพันธ์ เป็นคำกลอน (verse) แต่ละบทมีจำนวนบรรทัดไม่จำกัด แต่บรรทัดแบ่งออกได้เป็นสองตอน เพราะตรงกลางบรรทัดมีการหยุดออกเสียงเป็นช่วงยาว

เป็นพิเศษ แต่ละตอนจะมีพยางค์ออกเสียงหนักเพียงสองพยางค์ จึงนับได้ว่าแต่ละตอนมี 2 feet (กลุ่มของพยางค์ที่มีแบบแผนครุ-ลหุตามแต่จะกำหนด) แต่ละ foot นั้นรวมอยู่เป็นกลุ่ม โดยอาศัยการสัมผัสเสียงพยัญชนะ (alliteration) เป็นเครื่องกำหนด ส่วนการสัมผัสนอก ซึ่งถือเสียงสระเป็นเกณฑ์นั้นไม่มี (ดูตัวอย่างได้จาก *The Seafarer* หน้า 83)

การพรรณนามักใช้คำเปรียบเทียบ เพื่อสร้างมโนภาพอันวิจิตรพิสดาร เช่น ใช้คำว่า "หนทางสัญจรของปลาหวา" แทนคำว่า "ทะเล" และใช้คำว่า "ผู้พิทักษ์มหาสมบัติ" แทนคำว่า "มังกร"

วรรณกรรมอังกฤษสมัยแองโกล-แซกซัน มีเหลือมาจนถึงปัจจุบันรวม 9 ชิ้นด้วยกัน เป็นโคลงสั้น ๆ เสีย 7 ชิ้น เป็นพงศาวดารคำกลอนเสีย 2 ชิ้น คือ *Beowulf* และ *Andreas* วรรณกรรมที่ถือกันว่าสำคัญที่สุดในวรรณคดียุคแองโกล-แซกซัน ได้แก่ *Beowulf*

2. มัชยสมัย

The Medieval Period

พวกนอร์มัน (Normans) เข้ายุทธินดินแดนอังกฤษในปี ค.ศ. 1066 ได้ชัยชนะต่อพวกแองโกล-แซกซัน จึงเข้าครอบครองดินแดนนี้และเผยแพร่วัฒนธรรมของตนไปจนทั่ววัฒนธรรมของคนอังกฤษในยุคนี้เรียกว่า วัฒนธรรมแบบมัชยสมัย มีความยืนยาวอยู่จนประมาณปี ค.ศ. 1485

พวกนอร์มันนำวัฒนธรรมของตนติดตัวมาจากแคว้นนอร์มันดี (Normandy) ซึ่งเคยอยู่ใต้การปกครองของชาวโรมัน (Romans) วัฒนธรรมของพวกนอร์มันมีร่องรอยแห่งอิทธิพลของวัฒนธรรมโรมันในสมัยนั้นอยู่มาก

สังคมอังกฤษได้ถูกปฏิรูปด้วยลัทธิ 3 ลัทธิ คือ ลัทธิศักดินา (Feudalism) ลัทธิอัศวิน (Chivalry) และคริสตศาสนา (Christianity)

ลัทธิศักดินาทำให้การปกครองและความสัมพันธ์ในสังคมอังกฤษเป็นไปในแบบมีชนชั้น ซึ่งกำหนดไว้โดยละเอียดและแน่นอน ในชั้นสูงสุดมีพวกนักรบหรืออัศวิน (knight) ในชั้นกลางมีชนสามัญ (commoner) ในชั้นต่ำสุดมีทาสติดที่ดิน (serf)

ลัทธิอัศวินได้ก่อให้เกิดการยึดถือกันว่า บุคคลทุกคนมีหน้าที่จงรักภักดีและรับใช้เจ้านายของตนและปกป้องผู้อยู่ในอาณาเขตของตน และถือกันว่าผู้ชายที่ควรแก่การยกย่องได้แก่ผู้ที่เป็นนักรบที่กล้าหาญที่ให้เกิดเกียรติและรับใช้สตรี

คริสตศาสนา ทำให้เกิดความเชื่อในพระเจ้า เชื่อว่ามีความยุติธรรมอยู่ในโลก และเชื่อว่าคนควรประกอบกรรมดีและมีชีวิตอยู่อย่างสงบเสงี่ยมเจียมตัว

เมื่อวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป วรรณคดีก็แปรสภาพไปด้วย

ภาษาที่ใช้เปลี่ยนไปเป็นภาษาอังกฤษสมัยกลาง (Middle English) ซึ่งแตกต่างกับภาษาอังกฤษโบราณ (Old English) และภาษาอังกฤษปัจจุบัน (Modern English) ทั้งในด้านเสียง ไวยากรณ์และคำศัพท์

ลักษณะคำประพันธ์เป็นร้อยกรอง (verse) ทั้งสิ้น และแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท โดยลักษณะการประพันธ์

ประเภทแรก ได้แก่วรรณกรรมที่ประพันธ์ขึ้นจากนิยายปรัมปรา (legend) วรรณกรรมประเภทนี้ยังแยกออกได้อีกเป็น 2 ชนิด คือ ballad และ romance

Ballad มีลักษณะเป็นนิทานสำหรับขับร้อง (story-song) เนื้อเรื่องมักเกี่ยวกับวีรบุรุษหญิงงาม การผจญภัย ความรัก ความตาย เช่น เรื่อง *Sir Patrick Spens*, *Robin Hood's Death and Burial* และ *Bonnie George Campbell*

Ballad นิยมขับขานกันอยู่ในหมู่ชนชั้นสามัญ ตามบ้านและในที่สาธารณะที่มีผู้คนหนาแน่น

Romance เป็นนิยายคำกลอน เนื้อเรื่องมักจะเกี่ยวกับชีวิตของวีรบุรุษในบรรยากาศของลัทธิอัศวิน เต็มไปด้วยการผจญภัย สงคราม และความรัก เช่น เรื่อง *Morte d'Arthur* ของ Malory และ *King Horn* และ *Havelock the Dane* โดยกวีนิพนธ์นาม

Romance นิยมอ่านกันอยู่ในหมู่ชนชั้นสูง

ประเภทที่สอง ได้แก่วรรณกรรมที่ประพันธ์ขึ้นโดยผู้กวีเรื่องและสร้างตัวละครขึ้นใหม่ วรรณกรรมประเภทนี้มีลักษณะเป็นนิทานคำกลอน (verse tale) ที่มีผู้รู้จักแพร่หลายในปัจจุบัน ได้แก่ *The Canterbury Tales* ของ Geoffrey Chaucer และ *The Vision of Piers the Plowman* ของ William Langland

วรรณกรรมประเภทนี้เข้าใจว่าจะแพร่หลายในหมู่ชนอังกฤษโดยไม่จำกัดชั้น

วรรณกรรมประเภทที่สองนี้ยังมีอยู่อีกชนิดหนึ่งเรียกว่า fabliau เนื้อเรื่องมักจะตลกปนสัปดนบางครั้งก็มีการเสียดสีสังคม เช่น เรื่องกรรยามีรู้ คนโกงหลอกต้มคนขี้เหนียว หรือ นักบวชประพฤติปาราชิก เป็นต้น

วรรณกรรมประเภทนี้แพร่หลายอยู่ในหมู่ชนชั้นสามัญ

ประเภทที่สาม ได้แก่วรรณกรรมที่ประพันธ์ขึ้นในรูปบทละคร ถ้าเอาเนื้อเรื่องและตัวละครมาจากพระคัมภีร์ไบเบิล (The Bible) ก็เรียกว่า miracle plays ถ้าแต่งขึ้นใหม่โดยอิงคำสอนทางศาสนาแต่สมมติให้อะไรต่าง ๆ ที่ไม่ใช่คนพูดได้และประพฤติเช่นคน ก็เรียกว่า

morality plays

Miracle plays ที่มีผู้รู้จักแพร่หลายในปัจจุบันได้แก่ *Noah, Flood, และ Last Supper*

Morality plays ที่มีผู้รู้จักกันแพร่หลายในปัจจุบันได้แก่ *Everyman*

วรรณกรรมที่ถือกันว่าสำคัญของสมัยสมัยได้แก่ *Sir Gawain and the Green Knight* ของ The Pearl Poet *Piers the Plowman* ของ William Langland *The Canterbury Tales* ของ Geoffrey Chaucer และ *Morte d' Arthur* ของ Thomas Malory

3. สมัยพระนางอลิซาเบทที่หนึ่ง

The Elizabethan Age

คือระยะเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1485 ถึงปี ค.ศ. 1625 ซึ่งรวมเอารัชสมัยของ Henry VII, Henry VIII, และ Elizabeth I เข้าไว้

สมัยนี้เป็นสมัยที่ประเทศอังกฤษก้าวเข้าสู่ยุคใหม่

ในด้านการเมือง ประเทศอังกฤษได้รวมตัวกันเข้าเป็นดินแดนที่มีการปกครองโดยมีกษัตริย์เป็นศูนย์กลางและเป็นประมุขมีอำนาจเฉียบขาด ในขณะที่เดียวกันก็เริ่มพยายามไปในแนวทางสถาปนารัฐสภาเพื่อเป็นปากเสียงของชนสามัญ

ในด้านศาสนา อังกฤษได้ดิ้นรนออกมาพ้นจากอำนาจปกครองของสันตปาปา (Pope) แห่งกรุง Rome

ในด้านการศึกษา ได้เริ่มมีโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษชนิดที่เรียกว่า grammar school เกิดขึ้น การศึกษาชั้นสูงก็เจริญอย่างมากมาย เช่น ทางวิทยาศาสตร์มี Francis Bacon ซึ่งเป็นผู้ต่อสู้เพื่อทฤษฎีที่ว่า แทนที่จะยอมรับข้ออ้างหรือความเห็นใด ๆ โดยปราศจากหลักฐานให้พิสูจน์เสียก่อน

ในด้านความมั่งคั่งและอำนาจของประเทศนั้น อังกฤษในยุคนี้มีนักเดินเรือที่สามารถและมีทหารที่กล้าได้กล้าเสีย ได้ออกท่องมหาสมุทรอันกว้างใหญ่ไพศาลเพื่อค้นหาแผ่นดินใหม่ ๆ ทำให้ได้ดินแดนเป็นอาณานิคม และได้ทรัพย์สินสมบัติจากชาติอื่น ๆ มากมาย

การค้นพบโลกใหม่นี้ดำเนินไปพร้อม ๆ กับการค้นพบ "โลกเก่า" คนอังกฤษได้ค้นพบข้อเขียนของ Greeks และ Romans โบราณซึ่งเรียกรวมกันว่า the classics ยุคนี้จึงเป็น ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ (Renaissance) ของอังกฤษด้วย ความสนใจของคนอังกฤษเริ่มหันจากโลกหน้า คือ สวรรค์และนรกมาสู่โลกปัจจุบัน จากพระผู้เป็นเจ้า (God) มาสู่มนุษย์และมาสู่ตนเอง เรียกว่า มนุษยนิยม (Humanism)

วรรณกรรมเริ่มหันเหมาเน้นในเรื่องของคนว่า มีความสูงส่ง มีความงาม มีความสามารถเพียงใด และมีความรู้สึกนึกคิด มีความต้องการอะไร

กล่าวโดยย่อ วรรณคดีอังกฤษในสมัยพระนางอลิซาเบทที่หนึ่ง มีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้คือ

- (1) แม้ว่าการพิมพ์จะเจริญขึ้นแล้ว วรรณกรรมที่เขียนขึ้นก็ยังไม่จัดพิมพ์เผยแพร่ คงเขียนอ่านกันอยู่ในกลุ่มของคนใกล้ชิด
- (2) วรรณกรรมต่าง ๆ ที่เขียนขึ้นมักจะมุ่งให้เป็นการยอเกียรติใครโดยตรงหรือเป็นการแอบพรรณนาความดีงามของใครคนหนึ่ง
- (3) เกิดมีการให้และการรับความอุปถัมภ์ (patronage) ในการสร้างวรรณกรรม
- (4) มีโคลงชนิด sonnets เกิดขึ้นและมีผู้แต่งไว้มากมาย ส่วนใหญ่ยกยอความงามและความรัก
- (5) มีการแสดงที่เรียกว่า masque
- (6) มีการประพันธ์ชนิดร้อยแก้ว (prose) เกิดขึ้น
- (7) ศิลปการละครได้เจริญรุ่งเรืองขึ้นอีกมาก และนิยมแต่งด้วยกลอนเปล่า (blank verse)
- (8) ยังคงมีการประพันธ์บทร้อยกรองชนิดที่เรียกว่า romance เหลืออยู่เป็นสมัยสุดท้าย และมีเพียงเรื่องเดียวคือ *The Faerie Queene* โดย Edmund Spenser

วรรณกรรมที่สำคัญของยุคนี้มีอยู่มากมาย เพื่อประหยัดเวลาและเนื้อที่และเพื่อความสะดวกในการจดจำ นักศึกษาคควรจะจำชื่อประพันธ์ที่สำคัญไว้ งานประพันธ์ส่วนใหญ่ของประพันธ์กรชั้นแรกเป็นวรรณกรรมที่สำคัญ เฉพาะงานประพันธ์บางชิ้นของประพันธ์กรชั้นรองจึงจะเป็นงานสำคัญ

ประพันธ์กรชั้นแรกแห่งยุคนี้ ได้แก่ Edmund Spenser, Francis Bacon, William Shakespeare, และ Christopher Marlowe

ประพันธ์กรชั้นรองลงมา ได้แก่ Sir Thomas Moore, Sir Thomas Wyatt, Earl of Surrey, Sir Philip Sidney, Ben Jonson, Sir Walter Raleigh, John Lyly, Thomas Campion และ Michael Drayton

4. สมัยคริสต์ศตวรรษที่สิบเจ็ด

The Seventeenth Century

คือระยะเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1625 ถึงปี ค.ศ. 1700

ยุคนี้เป็นยุคที่ปั่นป่วน

ในด้านการเมือง มีความปั่นป่วนและผันแปรที่สำคัญหลายประการ เริ่มด้วยความขัดแย้งระหว่างพระเจ้า Charles I และพวก Royalists กับรัฐสภาและพวก Puritans อันนำไปสู่สงครามกลางเมืองในปี ค.ศ. 1642

รัฐสภาเป็นฝ่ายชนะสงคราม Oliver Cromwell ปกครองประเทศอังกฤษ ในตำแหน่ง Lord Protector พวก Puritans พลอยมีอิทธิพลไปด้วยจน Cromwell ล้มชีพลงในปี ค.ศ. 1658

พระเจ้า Charles II ขึ้นครองราชย์ในปี ค.ศ. 1660 ประชาชนพากันล้มเลิกข้อบังคับเข้มงวดหนักไปในทางศาสนาของพวก Puritans และหันไปหาความบันเทิงอย่างสุดเหวี่ยง

พระเจ้า James II เสวยราชย์ในปี ค.ศ. 1685 และพยายามจะตั้งนิกายคาทอลิกเป็นนิกายประจำชาติแทนนิกายโปรเตสแตนต์ ประชาชนไม่พอใจ จึงเกิดการปฏิวัติโดยไม่เสียเลือดเนื้อขึ้นในปี 1688 รัฐสภาได้ออกกฎหมายชื่อ The Bill of Rights บัญญัติให้กษัตริย์แห่งอังกฤษปกครองประเทศภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ

ในด้านสังคม ประชาชนเริ่มสนใจเหตุการณ์บ้านเมืองมากขึ้น มีความคิดเห็นรุนแรงและแบ่งพรรคแบ่งพวกในด้านการเมือง ศาสนา และวรรณคดี

ในด้านศิลปวิทยา ราชบัณฑิตยสมาคม (The Royal Society) ได้ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1662 มีสมาชิกผู้มีชื่อเป็นอมตะ เช่น Sir Issac Newton, William Harvey, John Locke, และ Sir Christopher Wren

ในด้านศาสนา มีข้อขัดแย้งระหว่างผู้ถือนิกาย Protestantism กับผู้ถือลัทธิ Catholicism ฝ่ายที่ถือนิกาย Protestantism ได้ชัยชนะ แต่ก็ยังต้องผจญกับการแบ่งแยกในกลุ่มของตนเอง คือ มีพวกที่เห็นว่า ชาว Protestants ควรจะเคร่งครัดมากขึ้น พวกนี้ได้ชื่อว่าพวก Puritans

ในด้านวรรณคดี แม้จะมีความผันผวนทางการเมืองและขัดแย้งทางศาสนา ความเจริญทางวรรณคดีก็ได้หยุดชะงัก ประพันธ์กรในยุคนี้มีหลายกลุ่มหลายประเภท คือ

- (1) กลุ่มกวีแห่งราชสำนัก (Cavalier poets) เขียนกวีนิพนธ์ที่หลักแหลมมีลีลาสง่าผ่าเผยและรื่นเริง เช่น Robert Herrick, George Wither, Sir John Suckling, และ Richard Lovelace
- (2) กลุ่มเคร่งศาสนา (Puritans) เขียนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับปัญหาชีวิตและความเชื่อถือในเรื่องสวรรค์และนรก เช่น John Donne, John Milton และ John Bunyan

(8) กลุ่มนักเขียนสมัยฟื้นฟูราชบัลลังก์ (the Restoration Authors) เขียนวรรณกรรม
เบาสมอง รื่นเริง ด้อเลียนสังคมที่เคร่งศาสนา เช่น Samuel Butler, John
Dryden, และ William Congreve

วรรณกรรมที่สำคัญในยุคนี้ ได้แก่วรรณกรรมซึ่งประพันธ์ในกลุ่มเคร่งศาสนา
และกลุ่มสมัยฟื้นฟูราชบัลลังก์ เป็นผู้ประพันธ์ โดยเฉพาะเรื่อง *Paradise Lost* ของ John
Milton *The Pilgrims's Progress* ของ John Bunyan *Hudibras* ของ Samuel Butler
An Essay of Dramatic Poesy ของ John Dryden และ *The Way of the World* ของ
William Congreve

5. สมัยคริสต์ศตวรรษที่สิบแปด

The Eighteenth Century

คือระยะเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1700 ถึงปี ค.ศ. 1800

เป็นสมัยแห่งความเชื่อมั่น

เชื่อมั่นในอำนาจใฝ่สูงของมนุษย์ ในความสามารถที่จะเข้าใจและใช้เหตุผล ในความ
สามารถที่จะสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นในด้านศิลปวิทยาการ ระเบียบประเพณี หรือข้าวของ
เครื่องใช้

ในด้านการเมือง ประชาชนอังกฤษร่วมแรงร่วมใจกันแข่งขันและต่อสู้กับฝรั่งเศสและ
สเปน ประเทศอังกฤษได้กลายเป็นมหาอำนาจชั้นหนึ่งเทียบเท่าอาณาจักรโรมันโบราณ

ในด้านศิลปวิทยา ทางวิทยาศาสตร์ได้มีการค้นพบและประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ หลายสิ่ง
เช่น เครื่องทอผ้าของ Arkwright และเครื่องจักรไอน้ำของ James Watt ทางสถาปัตยกรรม
ได้มีการสร้างแบบอาคารสิ่งก่อสร้างที่งดงามหรูหรา โดยดัดแปลงมาจากสถาปัตยกรรมของ
กรีกและโรมันโบราณ ศิลปการตกแต่งภายในก็เจริญรุ่งเรือง มีการออกแบบเครื่องตกแต่ง
เคหาสน์ เครื่องเรือน เครื่องใช้ ที่หรูหราอยากจะหาคุณค่าเทียบ ศิลปการเขียนภาพก็เจริญมาก
มีจิตรกรที่สำคัญ เช่น Sir Joshua Reynolds, William Hogarth, และ Thomas Gains-
borough ศิลปการละครก็รุ่งเรืองไปไกล ทั้งในด้านการแต่งบทละครและในด้านการแสดง

ในด้านสังคม ประชาชนนิยมแต่งกายอย่างหรูหราสวยงาม สร้างกฎเกณฑ์การปฏิบัติตน
ขึ้นมาให้วิจิตรพิสดาร ฤทธิศเวลาให้แก่การสังคมสังสรรค์เป็นอันมาก การพบปะนั้น ทำกัน
ตามคฤหาสน์อันโอ้อ่า บ้านเล็ก บ้านน้อย และร้านกาแฟ สุดแท้แต่ฐานะ เพศและรสนิยม

วัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปนี้ มีผลให้วรรณคดีเปลี่ยนแปลงไปด้วย ความสนใจในความ ประณีตแห่งการประพันธ์มีมากขึ้น มีการพยายามยึดถือหลักสมดุลย์ (equilibrium) ดังเช่น พวกกรีกและโรมันโบราณเป็นหลักทั้งในด้านเนื้อหาและด้านลักษณะ

วรรณกรรมแขนงหนึ่งได้ก่อกำเนิดขึ้นมาในยุคนี้เป็นครั้งแรกในประวัติของวรรณคดี อังกฤษ คือ novel (นวนิยาย) นักเขียนนวนิยายที่สำคัญได้แก่ Daniel Defoe, Samuel Richardson, Henry Fielding, และ Tobias Smollett เนื้อเรื่องของนวนิยายก็เป็นชีวิตของ คนชั้นกลางและคนชั้นต่ำ มิใช่เรื่องชนชั้นสูงดังแต่ก่อน ส่อให้เห็นว่าความสนใจและความเห็น ออกเห็นใจคนทั้งสองชั้นนี้เพิ่มพูนขึ้นกว่าเดิมในสังคมอังกฤษ

ความเห็นอกเห็นใจ ทัศนคติที่คลุกเคล้าด้วยความอ่อนโยน ได้แสดงออกในทางกวีนิพนธ์ ด้วย Thomas Gray พรรณนาชีวิตที่สงบตามความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของชาวชนบทในโคลงบทยาว ชื่อ *Elegy Written in a Country Churchyard* และ Oliver Goldsmith เขียนพรรณนาชีวิต ในชนบทว่าน่านิยมนกย่องไว้ในโคลงบทยาวชื่อ *The Deserted Village*

วรรณกรรมที่สำคัญในยุคนี้มีมากมาย ที่ยกมาให้เห็นต่อไปนี้เป็นวรรณกรรมที่รู้จักกัน แพร่หลาย คือ นวนิยายชื่อ *Robinson Crusoe* ของ Daniel Defoe นวนิยายชื่อ *Pamela* ของ Samuel Richardson นวนิยายชื่อ *Tom Jones* ของ Henry Fielding นวนิยายชื่อ *Gulliver's Travels* ของ Jonathan Swift ความเรียงต่าง ๆ ของ Richard Steele ที่พิมพ์ ในนิตยสารชื่อ *The Tatler* ความเรียงต่าง ๆ ของ Joseph Addison ที่พิมพ์ในนิตยสารชื่อ *The Spectator* ความเรียงของ Dr. Samuel Johnson ที่พิมพ์ในนิตยสารชื่อ *The Rambler* และความเรียงต่าง ๆ ที่พิมพ์ในนิตยสารชื่อ *The Idler* โคลงชื่อ *The Deserted Village*, *Elegy on the Death of a Mad Dog* และนวนิยายชื่อ *The Vicar of Wakefield* ของ Oliver Goldsmith

๘. ยุคโรแมนติก

The Romantic Age

คือระยะเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1800 ถึงปี ค.ศ. 1837

เป็นยุคแห่งความเชื่อว่า มนุษย์มีความสูงส่งเป็นธาตุแท้ในตัว ไม่ควรถูกกดขี่ หรือตัดแปลงด้วยกฎเกณฑ์ แต่ควรจะได้รับเสรีภาพอย่างเต็มที่ ทั้งในด้านส่วนตัวและด้าน การเมือง

ในด้านการเมือง ประเทศอังกฤษต้องหวัดไหวด้วยความผันผวนทั้งภายนอกและภายใน

ทางด้านภายนอกนั้นได้แก่ การทำสงครามกับอาณานิคมอเมริกัน (ค.ศ. 1775-ค.ศ. 1783)¹ และการทำสงครามกับฝรั่งเศส (ค.ศ. 1793-ค.ศ. 1802 และ ค.ศ. 1803-ค.ศ. 1815) ทางด้านภายในได้เกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรม (Industrial Revolution) และเกิดความก้าวหน้าทางการค้ากับนานาชาติ อันยังให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างมากในชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

ในด้านสังคม พวกพ่อค้าอุตสาหกรรม (barons of industry) เริ่มมีอิทธิพลมากขึ้นและสร้างความเดือดร้อนให้แก่คนชั้นกรรมาชีพด้วยระบบเศรษฐกิจแบบตัวใครตัวมันดังทฤษฎีของ Adam Smith ซึ่งแถลงไว้ในหนังสือชื่อ *The Wealth of Nations* อย่างไรก็ดี รัฐบาลอังกฤษก็ได้ออกกฎหมายห้ามการใช้เด็กทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ลดหย่อนโทษแก่ผู้เป็นหนี้สิน ให้เสรีภาพแก่หนังสือพิมพ์มากขึ้น และออกกฎหมายห้ามค้าทาสในอาณานิคมของอังกฤษ

ในด้านการศึกษา สภาพของสถานศึกษาและการเรียนการสอนดีขึ้น

ในด้านศาสนา ได้มีการลดหย่อนกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดเฉพาะกับพวกที่นับถือคริสต์ศาสนา นิกายคาทอลิก

ในสภาพแวดล้อมดังที่ได้พรรณนามานี้ วรรณคดีอังกฤษได้บายโฉมหน้าไปในแนวใหม่ เป็นแนวที่มีลักษณะพอสรุปได้ดังนี้

- (1) สนใจเป็นพิเศษในความงามของธรรมชาติและ ความงามตามธรรมชาติ
- (2) สนใจและเห็นใจมนุษย์โดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนสิ้นไร้ไม้ตอก
- (3) มีเนื้อหาหนักไปในทางจินตนาการ
- (4) มีลักษณะต่อต้านการใช้อำนาจกดขี่ สนับสนุนเสรีภาพส่วนบุคคล
- (5) สะท้อนให้เห็นความสนใจในนิยายปรัมปราและประเพณีโบราณ แต่มีความเชื่อมั่นว่า อนาคตจะต้องดีกว่าปัจจุบัน
- (6) นิยมความเศร้าและความเปล่าเปลี่ยวใจ
- (7) ให้ความสำคัญแก่ความรู้สึกไม่น้อยกว่าเหตุผล

ลักษณะที่ได้พรรณนามาทั้ง 7 ข้อนี้ มีอยู่ในกวีนิพนธ์ (poetry) ของยุคโรแมนติกมากกว่าวรรณกรรมสาขาอื่น ๆ ของยุคเดียวกัน และมากกว่าวรรณคดีทุกสาขาของยุคอื่น ๆ วรรณกรรมสำคัญที่ดีเด่นของยุคนี้ ก็ได้แก่ประเภทร้อยกรอง (poetry) ขึ้นรองลงมา

---

¹ โปรดสังเกตว่า สงครามนี้เกิดขึ้นในสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 18 แต่สังคมอังกฤษในยุคนั้นมิได้สนใจกับสงครามนี้ ผลของสงครามนี้กลับมาเป็นสิ่งรบกวนจิตใจคนอังกฤษในสมัย Romantic Age

ได้แก่นวนิยาย (novel) ส่วนประเภทความเรียง (essay) ติปานกลาง แต่บทละคร (drama) นั้นใช้ไม่ได้เลย

วรรณกรรมสำคัญของยุคนี้ในประเภทร้อยกรอง (poetry) ได้แก่ *The Seasons* และ *The Castle of Indolence* ของ James Thomson *Ode to Evening* ของ Willim Collins *Night Thought* ของ Edward Young *The Grave* ของ Robert Blair *Reliques of Ancient English Poetry* ของ Bishop Thomas Percy *Olney Hymns* ของ William Cowper *Auld Lang Syne, Sweet Afton* และ *Bonnie Doon* ของ Robert Burns *Songs of Innocence* และ *Songs of Experience* ของ William Blake *The Solitary Reaper, I Wandered Lonely as a Cloud, My Heart Leaps Up, Tintern Abbey, Ode on Intimations of Immortality, The Prelude* และ *The Excursion* ของ William Wordsworth *Kubla Khan, Christabel* และ *The Rime of the Ancient Mariner* ของ Samuel Taylor Coleridge *The Lay of the Last Minstrel, Marmion* และ *The Lady of the Lake* ของ Sir Walter Scott *Don Juan* และ *Childe Harold* ของ Lord Byron *To Night, To a Skylark, The Cloud, The Sensitive Plant, Hymn to Intellectual Beauty* และ *Prometheus Unbound* ของ Percy Bysshe Shelley *Endymion, Ode on a Grecian Urn, The Eve of St. Agnes, La Belle Dame Sans Merci, Ode on Melancholy, Old to a Nightingale* และ *To Autumn* ของ John Keats

ในประเภตนวนิยาย (novel) ได้แก่ *The Castle of Otranto* ของ Horace Walpole *The Mysteries of Udolpho* ของ Mrs. Anne Radcliffe *Frankenstein* ของ Mary Godwin Shelly *Vatheck* ของ William Beckford *Evelina* ของ Frances Burney *Pride and Prejudice* และ *Sense and Sensibility* ของ Jane Austen *Longsword* ของ Daniel Defoe *The Heart of Midlothian, Ivanhoe* และ *Kenilworth* ของ Sir Walter Scott

ในประเภทความเรียง (essay) ได้แก่ *The Essays of Elia, Old China* และ *Valentine's Day* ของ Charles Lamb *Confessions of an English Opium Eater* และ *Suspiria de Profundis* ของ Thomas De Quincey *On Going a Journey, On the Fear of Death* และ *On Reading New Books* ของ William Hazlitt *Biographia Literaria* และ *Table Talks* ของ Samuel Taylor Coleridge

7. สมัยพระนางวิกตอเรีย

The Victorian Age

คือระยะเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1837 ถึงปี ค.ศ. 1900

เป็นยุคแห่งความก้าวหน้า ความมั่งคั่ง และความสลับซับซ้อน อาณาจักรอังกฤษแผ่ไพศาลออกไปจนได้รับสมญาว่าเป็นแผ่นดินที่พระอาทิตย์ไม่เคยตกดิน

ในด้านการเมือง ประเทศอังกฤษได้ก้าวเข้าไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไปอีก สิ่งสำคัญที่ช่วยให้เป็นไปดังนี้ ได้แก่ขบวนการที่ได้รับสมญาว่า The Chartists พวกนี้ได้พยายามเรียกร้องให้รัฐบาลอังกฤษปรับปรุงแนวปฏิบัติตามหลัก 6 ประการ คือ

- (1) ให้ (ผู้ชาย) ทุกคนมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง
- (2) ให้ใช้วิธีออกเสียงโดยลงคะแนนลับ
- (3) ให้มีการประชุมรัฐสภาปีละหนึ่งสมัย
- (4) ให้ยกเลิกข้อบังคับว่าด้วยปริมาณของทรัพย์สินในการกำหนดคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา
- (5) ให้จ่ายเงินเดือนแก่สมาชิกรัฐสภา
- (6) ให้กำหนดเขตเลือกตั้งโดยให้แต่ละเขตมีจำนวนประชากรเท่า ๆ กัน

ในที่สุดข้อเรียกร้องต่าง ๆ เหล่านี้ก็ได้บรรลุผล แม้จะใช้เวลาจนถึง 70 ปี ความเคลื่อนไหวทางการเมืองหนักไปในทางการต่อสู้เพื่อจัดระเบียบเศรษฐกิจของประเทศให้เป็นไปโดยยุติธรรม

ในด้านวิชาการ ความเจริญทางวิทยาศาสตร์ได้รุดหน้าไปอีกด้วยผลงานทางธรณีวิทยาของ Charles Lyell ทางธรรมชาติวิทยาของ Alfred Russel Wallace และ Charles Darwin และทางชีววิทยาของ Thomas Henry Huxley ข้อเขียนของนักวิทยาศาสตร์เหล่านี้ได้ก่อให้เกิดแนวความคิดใหม่ ๆ ในทางปรัชญาและทางเศรษฐศาสตร์

ในด้านสังคม การขยายตัวทางอุตสาหกรรมทำให้ผู้คนอพยพจากชนบทเข้าสู่เมืองใหญ่ ๆ เข้าทำงานเป็นกรรมกรตามโรงงานอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย แออัดขัดแย้งและปัญหาเรื่องสภาพการทำงานและอัตราค่าจ้างแรงงานของกรรมกร ในท่ามกลางปัญหาดังว่านี้ มีการถกเถียงกันว่า การแก้ไขควรดำเนินไปในแนวใด ที่สำคัญมีอยู่ 3 แนวคือ

- (1) แนวเสรีปฏิบัติ (laissez-faire) ของ Adam Smith
- (2) แนวยึดประโยชน์ของคนส่วนใหญ่เป็นหลัก (utilitarianism) ของ Jeremy Bentham
- (3) แนวทำงานเพื่อผลประโยชน์มากกว่าเพื่อเงินทอง ซึ่ง Thomas Carlyle เป็นผู้เสนอ

ในด้านวรรณคดี มีความเปลี่ยนแปลงที่น่าสังเกตดังต่อไปนี้ คือ

- (1) นักประพันธ์เริ่มเขียนเพื่อผู้อ่านทั่ว ๆ ไป ในสังคม แทนที่จะเขียนเพื่อบุคคลสำคัญคนใดคนหนึ่งดังเช่นที่ทำกันอยู่ในสมัยพระนางอลิซาเบทที่หนึ่ง
- (2) นักประพันธ์มักจะเป็นนักพูดที่สามารถอยู่ด้วย
- (3) นิตยสารมีมากขึ้นและจัดโฉมหน้าให้ตรงกับรสนิยมของชนทุกชั้น
- (4) มีนักประพันธ์หญิงที่สามารถหลายคน เช่น George Eliot, Charlotte Brontë, Emily Brontë, Elizabeth Barrett Browning และ Christina Rossetti
- (5) เนื้อหาของวรรณกรรมมักจะเป็นส่วนผสมระหว่าง Romanticism และ Realism
- (6) นักประพันธ์มักมุ่งจะสอนศีลธรรมให้แก่ผู้อ่านพร้อมกันไปกับการให้ความบันเทิง

การละครในยุคนี้ซบเซาลงมาก เหตุแห่งความทรุดโทรมของการละครในยุคนี้ได้แก่ การเข้มงวดกวดขันจากฝ่ายบ้านเมือง ยิ่งกว่านั้น รสนิยมของคนสมัยนี้ยังไม่เอื้อแก่ศิลปะการละครอีกด้วย (คนสมัยนี้ยึดมั่นอยู่กับการควบคุมอารมณ์และกิริยามารยาท แต่ละละครแสดงออกซึ่งอารมณ์ดุจดั่งมูรณแรง ปราศจากการเหนียวรั้ง)

กวีนิพนธ์เจริญรุ่งโรจน์และมีหลายแบบหลายประเภท และได้สะท้อนความนึกคิดของชาวอังกฤษในยุคนั้นให้เห็นอย่างแจ่มชัด กวีในยุคนี้สนใจในปัญหาเรื่องความทุกข์สุขของเพื่อนมนุษย์อย่างยิ่งवाद Elizabeth Barrett Browning พรรณนาความทุกข์ยากของเด็กที่ทำงานเป็นกรรมกรในโรงงานอุตสาหกรรมไว้ในกวีนิพนธ์ชื่อ *Cry of the Children* Lord Tennyson, Charles Kingsley, และ William Morris ก็ล้วนแต่สนใจกับปัญหาสังคมทั้งสิ้น

ความเรียงในยุคนี้มีลักษณะประณีตและเอาจริงเอาจัง เนื้อหาเป็นเรื่องของปัญหาในสังคมของตน นักเขียนความเรียงนั้นมีอยู่สองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเชื่อว่าวิทยาศาสตร์และเครื่องจักรกลจะนำมนุษยชาติไปสู่ความเจริญ ฝ่ายนี้ได้แก่ Thomas Babington Macaulay และ Thomas Henry Huxley อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าวิทยาศาสตร์และเครื่องจักรกลจะนำมนุษยชาติไปสู่ความวิบัติ ฝ่ายนี้ได้แก่ Thomas Carlyle, John Henry Newman, Mathew Arnold และ John Ruskin

นวนิยายเป็นวรรณกรรมแขนงที่เจริญมากที่สุดในยุคนี้ ยุคนี้เป็นยุคแห่งการอ่านโดยแท้ การอ่านก็มีได้จำกัดวงอยู่ในชั้นโลกกลุ่มใด แต่อ่านกันทั่วไป สิ่งที่นิยมอ่านกันมากที่สุดได้แก่นวนิยาย ความนิยมแพร่หลายนี้ก่อให้เกิดการเขียนนวนิยายเป็นตอน ๆ ลงพิมพ์ ในนิตยสาร (magazine) ผลเสียที่ติดตามมาก็คือนวนิยายที่เขียนเช่นนี้ มักจะมีเค้าโครงเรื่องที่ไม่กระชับ แต่ละภาคก็ขาดสัดส่วนที่เหมาะสมและขาดความสัมพันธ์ที่รัดกุม ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือนวนิยาย

เรื่อง *Pickwick Papers* ของ Charles Dickens

อย่างไรก็ดี มุคนี้ยังมีนวนิยายที่สำคัญอยู่มาก

วรรณกรรมที่สำคัญในยุคนี้มีมากมาย

ในด้านกวีนิพนธ์ (poetry) ได้แก่ โคลงส่วนใหญ่ของ Lord Tennyson, Robert Browning, Elizabeth Barrett Browning, Mathew Arnold, Christina Rossetti, James Thomson, George Meredith, Dante Gabriel Rossetti, William Morris และ Charles Swinburne

ในด้านความเรียง (essay) ได้แก่งานส่วนใหญ่ของ Thomas Babington Macaulay, John Henry Newman, Thomas Carlyle, John Ruskin, Mathew Arnold, Thomas Henry Huxley, และ Walter Horatio Pater

ในด้านนวนิยาย (novel) ได้แก่ *Cloister and the Hearth* ของ Charles Reade *Westward Ho!* ของ Charles Kingsley *Vanity Fair*, *Pendennis* และ *Henry Esmond* ของ William Makepeace Thackeray *The Professor*, *Villette* และ *Jane Eyre* ของ Charlotte Brontë *Wuthering Heights* ของ Emily Brontë *The Warden*, *Barchester Towers* และ *The Three Clerks* ของ Anthony Trollope *Oliver Twist*, *A Tale of Two Cities*, *David Copperfield*, *Hard Times* และ *Great Expectations* ของ Charles Dickens *Adam Bede*, *The Mill on the Floss*, *Silas Marner* และ *Middlemarch* ของ George Eliot *The Ordeal of Richard Feverel*, *The Egoist* และ *Diana of the Crossway* ของ George Meredith *Kidnapped* และ *Dr. Jekyll and Mr. Hyde* ของ Robert Louis Stevenson

ในด้านการละคร (drama) ได้แก่เรื่อง *The Importance of Being Earnest* ของ Oscar Wilde

8. สมัยใหม่

The Modern Age

คือระยะเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1900 เป็นต้นมา

เป็นยุคแห่งความก้าวหน้าทางวิทยาการ แห้งสงคราม และแห่งความสับสน

เป็นยุคที่ประเทศใหญ่น้อยทั้งหลายมีความสัมพันธ์กันอย่างเลียงไม่ได้ เหตุการณ์ที่อุบัติขึ้นในซีกใดซีกหนึ่งของโลก มีผลสะท้อนไปทั่วโลก

ในด้านการเมือง ประเทศอังกฤษต้องต่อสู้ในสงครามโลกถึง 2 ครั้ง ต้องปลดปล่อย

อาณานิคมต่าง ๆ โดยยกฐานะอาณานิคมเหล่านั้นขึ้นเป็นประเทศร่วมในเครือจักรภพ (British Commonwealth) ฐานะของประเทศอังกฤษในวงการเมืองและการค้าระหว่างประเทศลดความสำคัญลง ทำให้ความมั่งคั่งสมบูรณ์ของประเทศอังกฤษลดน้อยลงไปด้วย

รัฐบาลอังกฤษพยายามแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยใช้แผนพัฒนาสังคมและทรัพยากร (social and material welfare) ซึ่งส่วนหนึ่งคือการให้รัฐยื่นมือเข้าควบคุมการอุตสาหกรรม (industries) วิสาหกิจ (enterprises) และสาธารณูปโภค (public services) ต่าง ๆ ทำให้รัฐสามารถควบคุมประเภทและปริมาณการผลิต (production control) ราคา (price fixing) และปริมาณการจำหน่ายต่อบุคคล (rationing)

การจัดการสาธารณูปโภคโดยมุ่งหวังที่จะให้พลเมืองทุกคนได้รับบริการที่ดีพอสมควรและโดยยุติธรรม เป็นการเปลี่ยนแปลงรายจ่ายมาก รัฐบาลจึงต้องเพิ่มภาษีประเภทต่าง ๆ ขึ้นจนเป็นอัตราที่สูงมาก

ในด้านวิทยาการ ได้มีการค้นพบใหม่ ๆ ในวิทยาการแขนงต่าง ๆ ทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ข้อค้นพบเหล่านี้นำไปสู่การประดิษฐ์คิดค้น และนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลงในเรื่องแนวความคิดและการปฏิบัติของชาวอังกฤษในยุคใหม่เป็นอย่างมาก

ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ในตอนต้นสมัยใหม่นี้ ก่อให้เกิดความมั่นใจในกำลังสติปัญญาความสามารถของมนุษย์ที่จะประดิษฐ์เครื่องมือเครื่องใช้ขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกและความสุขให้แก่มนุษยชาติ

อย่างไรก็ดี ต่อมาชาวอังกฤษก็เริ่มวิตกกังวลว่า มนุษย์อาจจะยังไม่พร้อมที่จะใช้สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เหล่านี้ และอาจประสบภัยพิบัติเพราะเครื่องมือเครื่องใช้ที่ประดิษฐ์ขึ้นด้วยความรู้ทางวิทยาศาสตร์นี้เอง

ความวิตกกังวลนี้ถูกกระตุ้นเตือนด้วยเหตุหลายประการ อาทิ เช่น สงครามโลกและความล้มเหลวทางเศรษฐกิจหลายต่อหลายครั้ง แต่ที่สำคัญคือ การค้นพบว่า มนุษย์ไม่อาจจะนอนใจได้ในความสามารถ ในการรับรู้ (perception) และในการใช้เหตุผล (reasoning) ของตน ความจริงสองข้อนี้ถูกเปิดเผยออกมาโดยวิทยาการหลายแขนง ที่สำคัญ คือ ทฤษฎีสัมพัทธ์ (law of relativity) ของ Albert Einstein ทฤษฎีปฏิกิริยาที่ถูกกำหนด (theory of conditioned reflex) ของ John Broadus Watson และทฤษฎีเรื่องจิตใต้สำนึก (theory of the subconscious mind) ของ Sigmund Freud

Law of relativity ทำให้เราประจักษ์ในความจริงข้อที่ว่า เรารู้อะไรได้ก็เพียงเท่าที่สิ่งนั้นมีผลต่อจิตของเรา แต่สิ่งนั้นจะมีสภาพอันแท้จริงอย่างไรนั้น เราไม่อาจทราบได้

Theory of conditioned reflex ทำให้เราประจักษ์ในความจริงข้อที่ว่า ความรู้สึก และความคิดของเราถูกกำหนดได้ด้วยประสบการณ์เก่า ๆ ของเราเอง

Theory of the subconscious mind ทำให้เราประจักษ์ในความจริงข้อที่ว่า ความปรารถนาหรือความนึกคิดของเราอาจเกิดขึ้นได้โดยเราไม่รู้ตัว คือเกิดขึ้นได้และยังอยู่ภายใต้ หรือนอกเขตจิตสำนึกของเรา

ทฤษฎีทั้งสามที่กล่าวมานี้ ทำให้ผู้ที่ได้ทราบไม่อาจมั่นใจได้อีกต่อไปว่า มนุษย์โดยทั่วไป อาจค้นพบความจริงอันแน่นอน และอาจใช้เหตุผลได้โดยถูกต้องเสมอไป

ในด้านสังคม สมัยใหม่เป็นสมัยที่ชนชั้นสามัญมีสิทธิและมีบทบาทสำคัญมากกว่าชนชั้นสูง การจัดระบบสังคมดำเนินไปด้วยแรงผลักดันของชนชั้นสามัญ เพื่อชนส่วนใหญ่ซึ่งก็เป็นชนชั้นสามัญนั่นเอง

ในด้านวรรณคดี มีปรากฏการณ์ดังต่อไปนี้

(1) นักเขียนแบ่งออกได้กว้าง ๆ เป็น 3 ฝ่าย ฝ่ายที่หนึ่งนั้นยังยึดมั่นอยู่ในแนวความคิดที่ยืนยาวตลอดมาในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติว่า โลกนี้เป็นดินแดนอันงดงามและชีวิตเป็นสิ่งน่าพิสมัย นักเขียนสำคัญในฝ่ายนี้ ได้แก่ William Butler Yeats, Walter de la Mare, George Bernard Shaw, John Galsworthy, Sean O'Casey และ Katherine Mansfield

ฝ่ายที่สอง เป็นฝ่ายที่มองเห็นว่าชีวิตนี้ไร้ความหมาย ไม่อาจก่อให้เกิดคุณความดี หรือความชั่ว คนเรานั้นบางทีก็เปรียบได้กับเครื่องจักรกลหรือสัตว์ มิได้มีธาตุแท้พิเศษอันใด อยู่ในตัว ไม่มีนรก ไม่มีสวรรค์ ทุกข์และสุขในโลกนี้ก็ได้แตกต่างกันอย่างแท้จริง และความตายก็คือการดับสูญ หรือการหลับไม่รู้ตื่นเท่านั้นเอง นักเขียนสำคัญในกลุ่มนี้ ได้แก่ Wilfred Owen, Thomas Stearns Eliot, Noel Coward, William Somerset Maugham, Aldous Huxley, D.H. Lawrence และ James Joyce

ฝ่ายที่สาม เป็นฝ่ายที่เชื่อว่า มนุษย์จะสามารถระงับหรือชะลอจิตใจของตนให้อยู่รอดโดยปลอดภัยและมีศักดิ์ศรี นักเขียนสำคัญในกลุ่มนี้ ได้แก่ Cecil Day Lewis, Wystan Hugh Auden และ Stephen Spender

(2) นักเขียนอังกฤษได้ถ่ายทอดแนวการเขียนของนักเขียนต่างชาติมาเป็นของตนเอง เป็นต้นว่า แนวความคิดแบบ realism นั้น ถ่ายทอดมาจากนักเขียนฝรั่งเศส 4 คนคือ Honoré de Balzac, Stendhal, Gustav Flaubert และ Guy de Maupassant แนวการเขียนแบบ naturalism นั้นถ่ายทอดมาจากนักเขียนฝรั่งเศสชื่อ Emile Zola แนวการเขียนแบบ Symbolism นั้น ได้มาจากนักเขียนฝรั่งเศสชื่อ Charles Pierre Baudelaire และ Paul Verlaine

ในด้านแนวความคิด นักเขียนอังกฤษได้ถ่ายทอดความคิดมาจากนักเขียนสำคัญของรัสเซีย เช่น Leo Tolstoi, Feodor Dostoevski, Anton Chekov และ Ivan Turgenev แนวความคิดเรื่อง superman (มนุษย์พิเศษที่จะช่วยนำมนุษยชาติให้รอดพ้นจากความวิบัติ) จากนักเขียนเยอรมันชื่อ Friedrich Wilhelm Nietzsche แบบอย่างของการวิจารณ์สังคมอย่างตรงไปตรงมา และรุนแรงจากนักเขียนชาวนอร์เวย์ชื่อ Henrik Ibsen และนักเขียนชาวสวีเดนชื่อ August Strindberg

(3) วิธีการเขียนเป็นไปในแนวนั้นหนักในเรื่องความคิดเห็นที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง (internal thoughts) มากกว่าลักษณะของบทประพันธ์ (external form)

(4) จำนวนของนักเขียนและผลงานที่ผลิตออกมามีมากมาย

(5) ขอบข่ายของเนื้อเรื่องและเนื้อหาที่นำมาเขียนนั้นกว้างขวางมาก

(6) จุดสนใจของบทประพันธ์มักเกี่ยวกับปัญหาสังคมและปัญหาชีวิต

(7) สติลาการเขียนมักเป็นแบบ journalistic style คือพูดสั้น ๆ ตรงเป้า และไม่เอาตัวเองเข้ามาเกี่ยวในข้อเขียนของตัวเอง

วรรณกรรมที่สำคัญในยุคนี้มีจำนวนไม่น้อย ต่อไปนี้เป็นรายชื่อของวรรณกรรมสำคัญบางชิ้นของอังกฤษ

ประเภทกวีนิพนธ์ (poetry) ได้แก่ *Sailing to Byzantium, Among School Children, Poems* และ *The Wind Among the Reeds* ของ William Butler Yeats *The Listeners* และ *The Last Coachload* ของ Walter de la Mare *Greater Love, Disabled, The End* และ *Anthem for Doomed Youth* ของ Wilfred Owen *The Love-song of J. Alfred Prufrock, The Waste land, Chorus from the Rock, Ash Wednesday* และ *Four Quartets* ของ Thomas Stearns Eliot *The Magnetic Mountain* และ *Overtures to Death* ของ Cecil Day Lewis *On This Island* และ *Letter to Byron* ของ Wylan Hugh Auden และ *Poems* ของ Stephen Spender

ประเภทบทละคร (drama) ได้แก่ *Breaking a Butterfly, Saints and Sinner, Michael and His Lost Angle* และ *Mrs. Dane's Defense* ของ Sir Henry Arthur Jones *The Second Mrs. Tanqueray, The Gay Lord Quex* และ *Mid Channel* ของ Sir Arthur Wing Pinero *Mrs. Warren's profession, Candida, You Never Can Tell, Man and Superman, Major Barbara, Fanny's First Play, Andocles and the Lion* และ *Pygmalion* ของ George Bernard Shaw *The Silver Box, Joy, Strife, Justice, The Little Dream, The Pigeon*

และ *The Eldest Son* ของ John Galsworthy *The Countess Kathleen* และ *The Land of Heart's Desire* ของ William Butler Yeats *Juno and the Paycock*, *The Plough and the Stars*, *The Silver Tassie*, *Within the Gates* และ *The Star Turns Red* ของ Sean O' Casey *The Vortex*, *Fumed Oak*, *Private Lives*, *Design for Living*, *Cavalcade* และ *In this Happy Breed* ของ Noel Coward

ประเภทนวนิยาย (novel) ได้แก่ *The Mayor of Casterbridge*, *Tess of The D'Urbervilles*, *Jude the Obscure*, *A Pair of Blue Eyes* และ *Desperate Memories* ของ Thomas Hardy *The Portrait of a Lady*, *The Bostonians*, *The Tragic Muse*, *The Ambassadors*, *The Wings of the Dove* และ *The Golden Bowl* ของ Henry James *The Forsyte Saga* และ *A Modern Comedy* ของ John Galsworthy *The Time Machine* และ *The War of the Worlds* ของ Herbert George Wells *Chance*, *Heart of Darkness*, *The Nigger of the Narcissus* และ *Lord Jim* ของ Joseph Conrad *The Old Wives Tale*, *Clayhanger*, *Hilda Lessways* และ *These Twain* ของ Arnold Bennett *The Garden Party* และ *The Dove's Nest* ของ Katherine Mansfield *Liza of Lambeth*, *Of Human Bondage*, *The Moon and Sixpence*, *The Trembling of a Leaf* และ *The Letter* ของ William Somerset Maugham *Chrome Yellow*, *Antic Hay*, *Point Counter Point*, *A Brave New World* และ *After Many a Summer Dies a Swan* ของ Aldous Huxley *Sons and Lovers*, *Lady Chatterley's Lover* และ *The Plumed Serpent* ของ David Herbert Lawrence *Ulysses*, *Finnegans Wake*, และ *A Portrait of the Artist as a Young Man* ของ James Joyce *The Years*, *The Waves*, *Orlando*, และ *To the Lighthouse* ของ Virginia Woolf

วรรณคดีอเมริกัน — สมัยต่างๆ และวรรณกรรมที่สำคัญ

วรรณคดีอเมริกันมีประวัติย้อนหลังไปจนถึง ตอนต้นคริสตศตวรรษที่ 17 และได้มีการคลี่คลายขยายตัวตลอดมาจนถึงปัจจุบัน การแสดงวิวัฒนาการของวรรณคดีอเมริกันนี้ จะทำไปโดยการพรรณาลักษณะของวรรณคดีใน 4 ยุค คือ

- (1) ยุคแห่งการก่อสร้างประเทศในฐานะอาณานิคม
- (2) ยุคแห่งการก่อสร้างประเทศในฐานะประเทศอิสระ
- (3) ยุคโรแมนติกของสังคมอเมริกัน
- (4) ยุคแห่งการต่อสู้เพื่อสันติภาพ

1. ยุคแห่งการก่อสร้างประเทศในฐานะอาณานิคม — คริสตศตวรรษที่ 17

The Colonial Age

การค้นพบดินแดนซึ่งเติบโตขึ้นมาเป็นประเทศอเมริกานั้น มีผู้อธิบายไว้ต่าง ๆ กัน แต่ที่สอดคล้องกันทั้งหมดได้แก่ การก่อกำเนิดและเจริญเติบโตของสังคมซึ่งก่อสร้างประเทศอเมริกาขึ้น ซึ่งในขั้นแรกนี้ยังเป็นประเทศอาณานิคมของประเทศอังกฤษ

สังคมที่ว่าเป็นประกอบด้วยชนอังกฤษสองกลุ่ม กลุ่มแรกมาตั้งหลักแหล่งในบริเวณที่ต่อมากลายเป็นมลรัฐ Virginia ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1607 เป็นชายฉกรรจ์นักแสวงโชค ล้วน ๆ ได้ช่วยกันก่อสร้างรากฐานของเมือง James Town ขึ้น

อีกกลุ่มหนึ่งได้แก่ ชนอังกฤษผู้นับถือศาสนาคริสต์นิกาย Calvinism ซึ่งได้รับฉายาว่าเป็นพวก Puritans พวกนี้ได้เดินทาง ออกจากประเทศอังกฤษเพื่อหนีความกดขี่ทางด้าน ศาสนามุ่งหน้ามาแผ่นดินใหม่ด้วยความหวังว่าจะได้ปฏิบัติตามความเชื่อทางศาสนาของตน ได้อย่างเคร่งครัด เหตุนี้ทำให้พวกนี้ได้ชื่อว่าเป็นพวก Pilgrims พวกนี้เดินทางมาถึงดินแดน ซึ่งต่อมาได้นามว่ามลรัฐ Massachusetts เมื่อวันที่ 11 เดือนธันวาคม ค.ศ. 1620

ชีวิตความเป็นอยู่ของชนทั้งสองกลุ่มนี้ เต็มไปด้วยความแร้นแค้นและภัยอันตรายจาก สภาพดินฟ้าอากาศและพวก Red Indians ที่อาศัยอยู่ในดินแดนแถบทั้งสองนั้น ชนทั้งสอง กลุ่มต่างก็ต่อสู้เพื่อดำรงชีวิตโดยใช้วิธีการตามแนววัฒนธรรมของตน

วรรณกรรมอเมริกันในยุคเริ่มแรกนี้มีปริมาณน้อย ส่วนใหญ่เป็นผลงานของกลุ่ม Puritans ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาและวัฒนธรรมสูงและปฏิบัติตามหลักศาสนานิกายของตน โดยเคร่งครัด

วรรณกรรมชิ้นที่สำคัญในยุคนี้ ได้แก่ *New English Canaan* ของ Thomas Morton *A Narrative of the Captivity* ของ Mary Rowlandson *Contemplations* (collection of poems) ของ Anne Bradstreet โคลงบทยาวทำนองเทศนาชื่อ *The Day of Doom* ของ Michael Wigglesworth โคลงทำนองเทศนาชื่อ *Gods Determinations* ของ Edward Taylor *Magnalia Christi Americana* และ *Manuducito ad Ministerium* ของ Cotton Mather

2. ยุคแห่งการก่อสร้างประเทศในฐานะประเทศอิสระ — คริสศศตวรรษที่ 18

The Rise of a New Nation

เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงทั้งในด้านการเมือง ศาสนาและสังคม ในด้านการเมือง ประชาชนสนใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องความยุติธรรมทางด้านการเมือง ข้อเขียนของ John Locke ที่ว่า มนุษย์เราเกิดมาพร้อมกับเสรีภาพซึ่งมีโดยชอบธรรมตามธรรมชาติ ทำให้คนอเมริกันกระตือรือร้นที่จะมีสิทธิเสมอกับคนอังกฤษ เหตุการณ์ได้ผลักดันให้เกิดสงครามกบฏอิสรภาพ (Independence War) ขึ้นในปี ค.ศ. 1775 โดยฝ่ายอาณานิคม มีชัยโดยเด็ดขาดในปี ค.ศ. 1783

ในด้านศาสนา ข้อค้นพบของ Issac Newton ที่ว่า ดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของสุริยจักรวาล ทำให้คนอเมริกันส่วนหนึ่งเริ่มเห็นว่า วิถีทางของชนชาติน่าจะเป็นวิถีทางบัญญัติโดยพระเจ้าเป็นเจ้า และน่าจะใช้เป็นแนวทางปฏิบัติมากกว่าคำสอนของพระหรือนักเทศน์ในคริสตศาสนา

ในด้านสังคม ประชาชนส่วนใหญ่เริ่มสงสัยในสิทธิของสถาบันต่าง ๆ อิทธิพลของฝ่ายศาสนาเริ่มเสื่อมคลาย ประชาชนหันมาสนใจเรื่องทางโลกมากขึ้น สนใจวิทยาการ การใช้เหตุผล การจัดระบบสังคม และเริ่มมีความรู้สึกชาตินิยม (nationalism) รุนแรง

วรรณกรรมอเมริกันในยุคนี้สะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วหลายอย่างในวัฒนธรรมอเมริกัน และสะท้อนให้เห็นความขัดแย้งในแนวความคิด และท้ายที่สุดสะท้อนให้เห็นการรู้จักประนีประนอม (spirit of compromise) ของคนอเมริกันเพื่อเห็นแก่ความมั่นคงของประเทศชาติ

วรรณกรรมสำคัญในยุคนี้ มีดังต่อไปนี้คือ

ประเภทศาสนา (theological works) ได้แก่ *A Careful and Strict Inquiry ... of ... Freedom of Will* ของ Jonathan Edwards

ประเภทบทละคร (drama) ได้แก่ *The Prince of Parthia* ของ Thomas Godfrey ซึ่งนับได้ว่าเป็นละครเรื่องแรกที่เขียนขึ้นและเปิดการแสดงในประเทศอเมริกา *The Father; or American Shandyism* และ *André* ของ William Dunlap

ประเภทกวีนิพนธ์ (poetry) ได้แก่ *M' Fingal* ของ John Trumbull *Conquest of Canaan, Greenfield Hill* และ *The Triumph of Infidelity* ของ Timothy Dwight *Vision of Columbus* ของ Joel Barlow และ *British Prison Ship* ของ Philip Freneau

ประเภทนวนิยาย (fiction) ได้แก่ *A Pretty Story* ของ Francis Hopkinson

The Foresters ของ Jeremy Belknap *Power of Sympathy* ของ William Hill Brown
Charlotte Temple ของ Susanna Haswell Rowson *Coquette* ของ Hannah Webster Foster
Modern Chivalry ของ Hugh Henry Brackensidze *Wieland, Ormond, Arthur Mervyn*
และ *Edgar Huntley* ของ Charles Brockden Brown

3. ยุคโรแมนติกของสังคมอเมริกัน — คริสตศตวรรษที่ 19

The Romantic Era

เป็นยุคแห่งความเปลี่ยนแปลงจากนโยบายยึดมั่นกับขนบธรรมเนียมเดิมไปสู่นโยบายสร้างแนวความคิดใหม่ ๆ และทดลองปฏิบัติตามแนวความคิดเหล่านั้น เป็นยุคที่การสำรวจอยู่ในกฎเกณฑ์มรรยาทที่เคร่งครัด ต้องหลีกเลี่ยงให้แก่ออกเสียงวิจารณ์อย่างเสรี

ในด้านการเมือง Thomas Jefferson ได้พยายามบั่นทอนการรวมอำนาจการปกครองประเทศเข้าไว้ในมือของรัฐบาลกลาง และได้พยายามเฉลี่ยสิทธิทางการเมืองจากกำมือของผู้มีฐานะ วงศ์สกุล และความรู้ความสามารถสูงไปสู่ชนชั้นสามัญ ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยอันได้แก่กลุ่ม Federalist และกลุ่ม Democratic ได้ประนาม Jefferson อย่างรุนแรงและหยาบคาย การต่อสู้ตั้งที่ Jefferson ทำนี้ ดำเนินเรื่อยมาในประวัติศาสตร์อเมริกันจนถึงปัจจุบัน

หลังจากการสงครามกับอังกฤษในปี 1812 ประเทศอเมริกาได้เห็นว่าการที่ประเทศในยุโรปมีแต่ความขัดแย้งในผลประโยชน์และมุ่งจะแสวงหาประโยชน์จากทวีปอเมริกา ด้วยความมั่นใจในกำลังของตัวและเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตัว ประเทศอเมริกาจึงได้ยึดนโยบายไม่ข้องเกี่ยวกับยุโรป โดยประกาศกฎมณเฑียร (Monroe Doctrine) ในปี ค.ศ. 1813

ความขัดแย้งภายในประเทศระหว่างรัฐทางเหนือและรัฐทางใต้ได้ปะทุเป็นสงครามกลางเมือง (Civil war) ในปี ค.ศ. 1861 และยืดเยื้ออยู่จนถึงปี ค.ศ. 1865 ปัญหาสำคัญคือสิทธิในการมีทาสผิวดำไว้ในครอบครอง ปัญหาเรื่องสิทธิของคนผิวดำในอเมริกายังคงยืดเยื้อมาจนถึงปัจจุบัน

ในด้านสังคม แนวทางชีวิตของคนอเมริกันในดินแดนแถบ New England เคยถูกกำหนดด้วยความเชื่อถือในนิกาย Calvinism ซึ่งสอนว่า พระผู้เป็นเจ้ามี 3 ภาค (the Trinity) มนุษย์ทุกคนมีบาปติดตัวสืบต่อกันมาจากปฐมบุรุษ (inheritance of the Original Sin) ทุกคนต้องทำงานหนัก ปฏิบัติแต่ความดีและดำเนินชีวิตอย่างสงบเสงี่ยมเพื่อล้างบาปนี้แต่เฉพาะผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าประทานพรเป็นพิเศษ (special grace) จึงจะพ้นจากการลงโทษชั่ววินิรันดรได้ในสมัยโรแมนติกนี้ ได้เกิดนิกายใหม่ชื่อ Unitarianism ขึ้น นิกายนี้สอนว่าพระผู้เป็นเจ้ามีภาคเดียว มนุษย์มิได้รับถ่ายทอดบาปมาจากปฐมบุรุษ และไม่ต้องถูกลงโทษชั่ววินิรันดรเพราะ

บาปนั้น ความเชื่อตามนิกายนี้ มิได้ทำให้คนในสังคม New England เสื่อมคลายความขยัน
ขันแข็งและความยึดมั่นในศีลธรรมอันดีงามแต่อย่างใด แต่กระนั้น ความเชื่อที่ว่ามนุษย์ทุกคน
อาจทำตัวให้ดีขึ้นสมบูรณ์ได้ ได้นำไปสู่การปฏิวัติทางปัญญาและทางวัฒนธรรมหลายอย่าง
ต่อมานิกาย Transcendentalism ได้แตกแขนงออกมาจากนิกาย Unitarianism นิกาย
Transcendentalism สอนว่า การคิดไตร่ตรองด้วยเหตุผลนั้น ไม่เป็นหนทางนำไปสู่การค้น
พบความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า หนทางที่ถูกคือการอาศัยความรู้ที่เกิดขึ้นด้วยญาณอัน
พิเศษซึ่งมีอยู่ในตัวคนตามธรรมชาติ (intuition) ดังนั้นคนเราจึงอาจได้รับความรู้จากพระเจ้า
เป็นเจ้าโดยตรง แทนที่จะต้องศึกษาจากคำสั่งสอนของพระตามพระคัมภีร์ Bible แนวความ
คิดแบบ Transcendentalism นี้ ได้มีอิทธิพลต่อความคิดความเห็นของนักเขียนผู้ยิ่งใหญ่ต่อผู้
เพื่อสิทธิของบุคคลที่จะเป็นตัวของตัวเอง (individualism) เช่น Ralph Waldo Emerson และ
Henry David Thoreau

ในด้านวรรณคดี ยุคนี้เป็นยุคที่ชาวอเมริกันพยายามสร้างเอกลักษณ์ทางวรรณคดี
ของชาติตนขึ้น โดยพยายามเขียนเรื่องเกี่ยวกับประเทศอเมริกาตั้งแต่ทิวทัศน์ ฤดูกาล วิถีบุรุษ
อเมริกันในสงครามทางทะเล ในสงครามกลางเมือง และวีรบุรุษที่ท่องเที่ยวไปตามแดนทรู-
กันดารในอเมริกา

วรรณกรรมที่สำคัญในยุคนี้แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท

ประเภทที่หนึ่ง เป็นกวีนิพนธ์ (poetry) ได้แก่ โคลงส่วนใหญ่ของ Henry William
Cullen Bryant, Edgar Allan Poe, John Greenleaf Whittier, Henry Wadsworth Long-
fellow, James Russell Lowell, Walt Whitman, Emily Dickinson และ Stephen Crane

ประเภทที่สอง เป็นนวนิยาย (novel) ได้แก่ *The Spy*, *The Deerslayer*, *The Last
of the Mohicans*, *The Pathfinder*, *The Pioneer*, และ *The Prairie* ของ James Fenimore
Cooper *Uncle Tom's Cabin* ของ Harriet Beecher Stowe *The Scarlet Letter*, *The House
of the Seven Gables*, *The Blithedale Romance* และ *The Marble Faun* ของ Nathaniel
Hawthorne *Typee*, *White-Jacket*, *Moby Dick* และ *Billy Budd* ของ Herman Melville
The Adventures of Tom Sawyer, *The Adventures of Huckleberry Finn*, *The Tragedy of
Pudd'nhead Wilson* และ *A Connecticut Yankee in King Arthur's Court* ของ Mark
Twain *Maggie: A Girl of the Street* และ *The Red Badge of Courage* ของ Stephen
Crane

ประเภทที่สาม เป็นเรื่องสั้น (short story) ได้แก่เรื่องสั้นส่วนใหญ่ของ Edgar
Allan Poe, O. Henry และ Stephen Crane

4. ยุคแห่งการต่อสู้เพื่อสันติภาพ — คริสตศตวรรษที่ 20

The Struggle to Establish Peace

เป็นยุคแห่งการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและความก้าวหน้าทาง Technology เป็นยุคที่ประเทศอเมริกาจำต้องรับบทบาทการเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการพยายามผดุงสันติภาพของโลก

ประเทศอเมริกาจำต้องเข้าร่วมต่อสู้ในสงครามโลกครั้งที่หนึ่งในปี ค.ศ. 1917 ได้ร่วมต่อสู้จนได้ชัยชนะในปี ค.ศ. 1918 ได้เป็นแรงสำคัญในการก่อตั้งสันนิบาตชาติ (League of Nations) ขึ้นในปี ค.ศ. 1920 จากนั้นเพื่อป้องกันตัว ประเทศอเมริกาได้พยายามจัดการข้องเกี่ยวกับการเมืองของโลก แต่ประเทศอเมริกาก็ถูกดึงให้เข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่สองอีกในปี ค.ศ. 1941 ได้ร่วมต่อสู้จนฝ่ายสัมพันธมิตรมีชัยอย่างเด็ดขาดด้วยอำนาจยุทธโศภนและยุทธวิธีที่เหนือกว่าในปี ค.ศ. 1945

การเมืองภายในประเทศอเมริกามีปัญหายืดเยื้อในเรื่องการจัดระบบเศรษฐกิจ อันมีผลไปถึงกฎหมายและวิธีการปฏิบัติระหว่างฝ่ายนายทุน (Capital) และฝ่ายกรรมกร (Labor) และปัญหาเรื่องสถานภาพความเป็นอยู่ (condition of living) และสิทธิของชนอเมริกันผิวดำ ความคลี่คลายเป็นไปในแนวปรับปรุงกฎหมายและวิธีปฏิบัติให้เป็นผลดีแก่ฝ่ายกรรมกรและชนผิวดำมากขึ้นตามลำดับ

ในด้านสังคม ความเจริญทางวิทยาศาสตร์และทางการใช้เครื่องจักรกล ทำให้คนอเมริกันมีเครื่องมืออำนวยความสะดวกมากมาย และใช้เครื่องจักรกลทำงานต่าง ๆ แทนคนมากขึ้นทุกที แนวความคิดก็เริ่มหันเหไปในทางสอดคล้องกับวิธีปฏิบัติการของเครื่องจักรกลเหล่านั้น ทำให้เกิดมีผู้วิตกว่า สังคมอเมริกันมีลักษณะวัตถุนิยม (materialistic) จนเกินไป การศึกษาและการคิดในแนววิทยาศาสตร์จำต้องอาศัยกฎเกณฑ์และสถิติ จิตใจของคนอเมริกันที่หมกมุ่นและนิยมการศึกษาและคิดในแนววิทยาศาสตร์ จึงหันเหไปในทางนิยมความเป็นมาตรฐาน (standardization) นอกจากนั้น การฝึกฝนในวิทยาศาสตร์ยังชักนำให้คนอเมริกันเกิดความสนใจในแนวความคิดแบบประจักษ์นิยม (realism) ซึ่งถือความจริงตามที่ปรากฏอยู่ และเหตุผลเป็นสำคัญ

ความโน้มเอียงต่าง ๆ ดังที่บรรยายไว้ข้างบนได้เกิดขึ้นในวงการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายต่างประเทศ วงการธุรกิจ การศึกษา และวัฒนธรรมประจำวัน และได้ก่อให้เกิดปฏิกิริยาในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ในชั้นปรึกษาหารือลงมาถึงการเดินขบวนประท้วง (protest) หน้าทำเนียบรัฐบาล พวกที่หัวรุนแรงถึงกับวางเพลิงอาคารร้านค้าในตัวเมือง ลอบทำร้ายฝ่ายตรงข้ามหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มี

วรรณกรรมในยุคนี้สะท้อนให้เห็นปรากฏการณ์ในสังคมอเมริกันดังที่ได้พรรณนาไว้ข้างบนนี้

วรรณกรรมสำคัญของยุคนี้เท่าที่รวบรวมไว้ได้ ณ ที่นี้ เป็นผลงานที่ได้ผลิตออกมานานพอสมควร จนอาจประเมินคุณค่าได้

ในด้านกวีนิพนธ์ (poetry) ได้แก่ *Selected Poems* ของ Lizette Woodworth Reese *The Torrent and the Night Before*, *The Man Who Died Twice*, *Tristram*, *The Man Against the Sky* ของ Edwin Arlington Robinson *Spoon River Anthology* ของ Edgar Lee Masters *Sword Blades and Poppy Seed* ของ Amy Lowell *North of Boston*, *Mountain Interval*, *New Hampshire*, *A Further Range*, *Collected Poems*, *A Witness Tree*, *Masque of Mercy*, *Masque of Reason*, *Steeple Bush* และ *Complete Poems* ของ Robert Frost *Two Lives* ของ William Ellery Leonard *Selected Poems; The People, Yes*; และ *Complete Poems* ของ Carl Sandberg *Angels and Earthly Creatures* ของ Elinor Wylie *Exultations*, *Personae*, *Cantos* และ *Pisan Cantos* ของ Ezra Pound *Selected Poems* และ *Skylight One* ของ Conrad Aiken *The Harp-Weaver and Other Poems* ของ Edna St. Vincent Millay *Conquistador* และ *Active, and Other Poems* ของ Archibald MacLeish *John Brown's Body* ของ Stephen Vincent Benet *The Weary Blues*, *The Big Sea* และ *Shakespeare in Harlem* ของ Langston Hughes และ *The Age of Anxiety* ของ Wystan Hugh Auden

ในด้านละคร (drama) ได้แก่ *The Scarecrow* ของ Percy MacKaye *The Three of Us*, *A Man's World*, *Our Lady*, *Nice People*, *Mother Carey's Chickens*, *Expressing Willie*, *As Husbands Go*, *When Ladies Meet* และ *Susan and God* ของ Rachel Crothers *Trifles* และ *Allison's House* ของ Susan Glaspell *Joan of Lorraine* และ *Anne of the Thousand Days* ของ Maxwell Anderson *Beyond the Horizon*, *The Emperor Jones*, *Anna Christie*, *Desire Under the Elm*, *Strange Interlude*, *Mourning Becomes Electra*, *Ah Wilderness* และ *Iceman Cometh* ของ Eugene O'Neil *Dulcy*, *You Can't Take it with You*, *The Royal Family*, *Stage Door* และ *Of Thee I Sing* ของ George S. Kaufman *They Knew What They Wanted* และ *Silver Cord* ของ Sidney Howard *The Adding Machine*, *Street Scene*, *Two on an Island* และ *A New Life* ของ Elmer Rice *Biography*, *Rain from Heaven*, *The Pirate* และ *Dunnigan's Daughter* ของ

Samuel Nathaniel Behrman *In Abraham's Bosom, The House of Connelly* และ *Hymn to the Rising Sun* ของ Paul Green *You and I, Holiday,* และ *Hotel Universe* ของ Phillip Barry *There Shall be No Night* ของ Robert Sherwood *The Children's Hour, The Little Foxes, Watch on the Rhine* และ *The Searching Wind* ของ Lillian Hellman *Dead End, Patriots, Detective Story,* และ *Darkness at Noon* ของ Sidney Kingsley *Awake and Sing, Waiting for Lefty, Till the Day I Die* และ *Golden Boy* ของ Clifford Odets *Harvey* และ *Mrs. McThing* ของ Mary Coyle Chase *The Glass Menagerie* และ *A Streetcar Named Desire* ของ Tennessee Williams, และ *All My Sons* และ *Death of a Salesman* ของ Arthur Miller

ประเภทนวนิยาย (novel) ได้แก่ *The Conqueror* และ *Black Owen* ของ Gertrude Atherton *The Virginian* ของ Owen Wister *Ethan Frome* ของ Edith Wharton *The Memoirs of an American Citizen* และ *Clark's Field* ของ Robert Herrick *The Gentlemen from Indiana, Monsieur Beaucaire* และ *Alice Adams* ของ Booth Tarkington *Richard Carvel, The Crisis* และ *The Crossing* ของ Winston Churchill *Jennie Gerhardt, The Genius* และ *An American Tragedy* ของ Theodore Dreiser *The Blazed Trial* ของ Stewart Edward White *Barren Ground, The Romantic Comedians,* และ *In This Our Life* ของ Ellen Glasgow *Poor White* และ *Dark Laughter* ของ Sherwood Anderson *O Pioneers!, My Antonia, A Last Lady* และ *Death Comes for the Archbishop* ของ Willa Cather *The Jungle, Boston* และ *Dragon's Teeth* ของ Upton Sinclair *Jergen, Figures of Earth,* และ *There Were Two Pirates* ของ Branch Cabell *The Harbor* และ *A Stagecoach Epic* ของ Ernest Poole *The Three Black Pennys* และ *Java Head* ของ Joseph Hergesheimer *Scarlet Sister Mary* ของ Julia Peterkin *Peter Whiffle* ของ Carl Van Vechten *Main Street, Babbitt, Arrowsmith, Dodsworth,* และ *Kingsblood Royal* ของ Sinclair Lewis *The Time of Man* และ *My Heart and My Flesh* ของ Elizabeth Madox Roberts *That girl from Memphis* ของ Wilbur Daniel Steele *Silas Crockett* ของ Mary Ellen Chase *Moon-Calf* ของ Floyd Dell *So Big, Show Boat, Saratoga Trunk* และ *Giant* ของ Edna Ferber *Drums* ของ James Boyd *Murder with a Difference* และ *Man Who Made Friends with Himself* ของ Christopher Morley *The Good Earth, Dragon Seed, The Promise* และ *Kinfolk* ของ Pearl S. Buck *The Folks* ของ Ruth

Suckow *The Late George Apley* และ *H.M. Pulham Esquire* ของ John Phillip Marquand *The Wave* ของ Evelyn Scott *All This, and Heaven Too* และ *And Now Tomorrow* ของ Rachel Field *One More Spring, Road of Ages, The Barley Fields, We Went Together, Journal for Josephine, Mr. Whittle and the Morning Star* และ *Long After Summer* ของ Robert Nathan *This Side of Paradise* และ *The Great Gatsby* ของ Francis Scott Fitzgerald *The Green Bay Tree, Early Autumn, The Farm,* และ *Mrs. Parkington* ของ Louis Broomfield *Three Soldiers* และ *Manhattan Transfer* ของ John Dos Passos *The Bridge of San Luis Rey* และ *The Ides of March* ของ Thornton Wilder *the Sound and the Fury, As I Lay Dying,* และ *Intruder in the Dust* ของ William Faulkner *A Farewell to Arms, For Whom the Bell Tolls* และ *The Old Man and the Sea* ของ Ernest Hemingway *The Grandmothers* และ *Apartment in Athens* ของ Glenway Wescott *Look Homeward Angel* ของ Thomas Woolfe *Laughing Boy* ของ Oliver La Farge *Tortilla Flat, Of Mice and Men, Cannery Row* และ *East of Eden* ของ John Steinbeck *Opus 21* และ *The Disappearance* ของ Philip Wylie *Tobacco Road* ของ Erskine Caldwell *S.S. San Pedro* และ *The Just and the Unjust* ของ James Gould Cozzens *Studs Lonigan* ของ James Thomas Farrell *Prater Violet* ของ Christopher Isherwood *All the King's Men* ของ John O'Hara *The Ox-Bow Incident* และ *The Track of the Cat* ของ Walter Van Tilburg Clark *The Asiatics* และ *The Seven Who Fled, Citizen Tom Paine* และ *Freedom Road* ของ Howard Fast *A Bell for Adana, Hiroshima* และ *The Wall* ของ John Hersey *The Heart Is a Lonely Hunter* และ *The Member of the Wedding* ของ Carson McCullers *Other Voices, Other Rooms* ของ Truman Capote

ประเภทเรื่องสั้น (short stories) ได้แก่ Xingu ของ Edith Wharton *The Four Million, The Voice of the City* และ *Options* ของ O. Henry *The Master of the Inn* ของ Robert Herrick *Winesburg* และ *Ohio* ของ Sherwood Anderson *One Basket* ของ Edna Ferber *Iowa Interiors* ของ Ruth Suckow *Men Without Women* ของ Ernest Hemingway *Kneel to the Rising Sun and Other Stories* และ *Georgia Boy* ของ Erskine Caldwell *The Berlin Stories* ของ Christopher Isherwood *Pipe Night* ของ John O'Hara *The Daring Young Man on the Flying Trapeze and other Stories, Dear Baby,* และ *Saroyan Special* ของ William Saroyan

คำถามท้ายบท

- 1) อะไรเป็นเครื่องหล่อหลอมลักษณะของวรรณคดีในแต่ละยุค? ในลักษณะใด?
- 2) วรรณคดีในยุคต่าง ๆ สัมพันธ์กันหรือไม่? ด้วยเหตุผลใด?
- 3) วรรณคดีในแต่ละยุคมีแนวโน้มไปในทางใด? ท่านชอบยุคใดมากที่สุด? เพราะเหตุใด?
- 4) วรรณคดีอังกฤษและวรรณคดีอเมริกัน เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร?
- 5) วรรณคดีหล่อหลอมสังคมหรือไม่? ในลักษณะใด?